

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

76. Cap. Tepor profectui in virtute obicem ponit.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

Qui Deo magnoperè placere desiderat,
 minimos etiam levissimosque vitare na-
 vos eum oportet.

CAPVT LXXVI.

Tempor profectui in virtute obicem ponit.

NVlla, vel certè exigua virtutis ad-
 piscendæ tibi spes affulget, si abs-
 te diligentia & sollicitudo procul absint.
 Languor tuus causa est exigui in divino
 cultu progressus.

Animus tibi deest, ut impedimenta
 removeas, ut rolas inter spinas decerpas
 levemque perfringas molestiam. quam
 subires, si jucundo cuiuspiam consortio,
 commodo, humane solatio te ipsum
 subduces.

Animus tibi deest, ut manus, pedes,
 linguam, aures, memoriam, intellectum,
 voluntatemque refranes. Quam superio-
 re anno, in perdomandis inordinatis appe-
 titibus sensisses difficultatem, ea modò
 evanisset, nec nisi fructus inde percep-
 tus remaneret; maxima verò in Deum
 gloria, & copiosa in te merces redunda-
 ret: hinc vides, quantum pusillus & an-
 gustus animus tibi afferat detrimenti.

Mag-

Magnanimus est, qui præstat, quod Deus vult, & quia id vult, & eo, quo vult, modo, idque omni, quâ potest, exequitur perfectione, ac si totius mundi salus inde penderet.

Plurimi suis vitijs herent immerfi, plurimi sempiternis cruciantur pœnis, eò quòd magno illo, excelsoque animo fuerint destituti.

Si unum dumtaxat quot annis vitium extirparemus, brevi essemus perfecti; quod si etiam sub initium modicam vim nobis inferremus, cuncta postmodum viderentur facilia.

Nihil tam arduum, quod, divinâ gratiâ roborati, superare, non valemus.

Multi, quos novisti, aut qui eâdem tecum utuntur domo, laudabiliter vivunt, seque ipsos assiduè subigere non desunt, noxasque vel levissimas studiosè devitant, non ignari, illis ipsis fœdas animæ maculas aspergi. Cur eos non æmularis? quid obstat, quominus & tu, qui nec ætate tam affectâ, nec viribus tam infirmis es, tantumdem præstes.

